

[Landbrugsministeren.]

dannet. Jeg tror ikke, der findes en organisation, som private eksportører ikke er gået ind i.

Jeg skal gerne sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, som jeg sagde før, at jeg ikke har noget mod at overveje spørgsmålet. Jeg vil imidlertid ikke givet noget tilsagn, for jeg kan ikke se andet, end at det er en betydelig svækkelse, når man siger: værsgod, I kan få så og så mange penge, hvis I står udenfor. Hvis landbrugets samlede organisationer har det ønske, at man må se at gøre et fremstød af meget stor betydning for landbruget, kan det ikke nytte noget, at man siger, at den enkelte skal have lov at stå udenfor, hvis han ønsker det. Det kan han gøre, men det kan ikke nytte, at han så gør krav på at få pengene, dels af hensyn til konsekvenserne overfor alle de andre, for så får man slet ikke det ud af pengene, som man ville få, hvis man brugte beløbet til at opretholde noteringerne, når det kniber, og dernæst fordi det er umuligt. For selv om man går den vej, der er foreslået, er det ganske umuligt at gøre ret og skel, hvis det er ret og skel, at enhver landmand skal have det beløb, han har indbetalt gennem sine køer; for alle de, der står udenfor mejerierne, får ingenting alligevel. Derfor er det ganske umuligt efter min mening at gennemføre det, man fra den side kalder den fulde retfærdighed, at enhver landmand får sine penge. Jeg tror, det er forkert, og navnlig når langt, langt den største del af landbrugets egne folk ønsker en ordening som den foreslåede, kan jeg ikke forstå, hvorfor folk, der vil stå udenfor, absolut vil tvinge noget andet igennem.

Formanden: Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup har ordet for en kort bemærkning. Jeg henstiller iøvrigt, at man nu afslutter de korte bemærkninger om denne sag.

Hans Pinstrup: Efter det ærede medlem hr. Aksel Møllers sidste udtalelse må man nok sige, at forvirringen er blevet endnu større. I sit første indlæg sagde det ærede medlem, at han ikke ville have nogen særlovgivning for landbruget. Nu i det sidste indlæg gik han klart ind for en særlovgivning.

Det ærede medlem tillod sig endvidere at sige, at det ikke var gørsligt at drage nogen sammenligning mellem industrieks-

porten og landbrugseksporten. Der er ingen forskel. Dele af landbrugseksporten og dele af industrieksporten sælges i kraft af indgåede handelsaftaler, og andre dele sælges mod kontant betaling på det ene eller det andet område. Der er overhovedet ikke nogen som helst forskel, og derfor er det ærede medlems argumenter fejlagtige.

Det er muligt, at mit kendskab til øl-eksporten er begrænset, men det er dog sikkert ikke så begrænset som det ærede medlems kendskab til landbrugseksporten.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Møller: Det ærede medlem hr. Hans Pinstrups forvirring er blevet endnu større, erklærede han for et øjeblik siden. Det må jeg egentlig give ham ret i. Denne idé med bestandig at ville sammenligne industrien og landbruget i denne konkrete situation er jo ikke andet end et forsøg på at klare denne debat. Hvad er nemlig forholdet? Forholdet er naturligvis det, at de firmaer, der leverer industrivarer, der er underkastet eksportforbud, må finde sig i, at eksporten af deres varer reguleres af en statslig myndighed, nemlig af vareforsyningsdirektoratet. Kunne den højtærede minister tænke sig, at en brancheforening f. eks. fik denne myndighed? Kunne den højtærede minister tænke sig, at en brancheforening fik lov til at pålægge eksportafgifter overfor en sådan vare? Nej, det kan den højtærede landbrugsminister naturligvis ikke. Hvad er så sammenligningsgrundlaget? Det er det, at landbrugsvarer praktisk talt og som helhed er underkastet eksportordningen, og spørgsmålet er derefter, hvorledes denne eksport skal finde sted, om det skal være en statslig myndighed, der skal regulere den, eller om man skal lave permanente organisationer, der kan vare udover de midlertidige tilstande, som er forudsætningen for, at der overhovedet er en regulering. Jeg beder derfor den højtærede minister og det ærede medlem hr. Hans Pinstrup være fuldkommen overbevist om, at jeg helt nøje ved, hvad det er, der foregår her i øjeblikket, og jeg har virkelig den opfattelse, at det ville være klogt af os, at vi nu vedtog loven, således at vi havde en hel måned til at tale ud om disse problemer med hinanden.

Formanden: Det ærede medlem hr. Tholstrup har ordet for en meget kort bemærkning.